

[Keld Andersen]

nødvendige vedligeholdelsesarbejder. I den anledning vil jeg sige, at det er det konservative folkepartis opfattelse, at der ikke er en sådan uvilje til stede hos de private udlejere mod at foretage den nødvendige vedligeholdelse; problemet er i al sin enkelhed det, at dette folketing under alt for mange års socialdemokratisk præget boligpolitik har forsømt at sætte tilstrækkelige midler til side til den udvendige vedligeholdelse af lejlighederne.

Som det allerede er fremgået, kan det konservative folkeparti ikke tilslutte sig dette lovforslag.

Thorndahl (FP):

Fremskridtspartiet kan ikke medvirke til at gennemføre dette lovforslag. Men jeg vil ikke beskyldte SF for ikke at have kendskab til, hvad der er årsag og virkning, når vedligeholdelsesstandarden vitterlig er for ringe for en del af vore private udlejningsejendomme, hvad den i øvrigt også er for en meget betydelig del af de af Københavns kommune ejede ejendomme. Jeg vil godt i den forbindelse spørge hr. Kalnæs, hvad man har tænkt sig at gøre ved dem.

Men socialistisk folkeparti er givetvis ikke så uvidende, at partiet ikke er fuldstændig klar over, at det at købe udlejningsejendomme på grund af de lejerestriktioner og en lang række andre begrænsninger, der er gennemført, er en så tåbelig økonomisk disposition, at man øjeblikkelig burde mentalundersøges, hvis man gik hen og købte en udlejningsejendom i dag.

SF ved også udmærket godt, at de økonomiske vilkår for udlejningsejendommene er så ringe, at udlejningsejendommene under ét på grund af det offentlige påføres et samfundsskabt værditab af størrelsesordenen adskillige milliarder kroner hvert eneste år. De vedligeholdelsesproblemer, der vitterlig findes, er simpelt hen et logisk og direkte resultat af den boligpolitik, som også SF har stået for; der er derfor i mange tilfælde simpelt hen ikke penge til vedligeholdelse.

Jeg har tidligere stillet hr. Kalnæs det konstruktive forslag, at han med sine partifæller fik dannet et selskab, der systematisk opkøbte de private udlejningsejendomme. De mennesker, der offentligt tegner socialistisk folkeparti, hører jo – som også hr. Kalnæs – i det

væsentligste til blandt den danske befolknings mere velstillede, og der er derfor i enhver henseende rige muligheder for at samle penge op til disse formål i SFs egen kreds. Hvis SFs ideologi og holdning betød noget som helst – det er selvfølgelig en hypotese – for partiets tilhængere, ville der meget hurtigt kunne tilvejebringes de nødvendige økonomiske forudsætninger for at skabe boligforhold, der var overensstemmende med de ønsker, SF har udtrykt. Det ville være en positiv, konstruktiv og direkte måde at løse problemerne på, hr. Kalnæs, i stedet for at påtvinge andre en sådan løsning.

Men jeg er også opmærksom på – og det er det bedrøvelige i det – efter at have været aktiv i politik i 7 år, at socialisme er synonym med den mest rendyrkede personlige egoisme, jeg kender. Jeg har aldrig set en socialist ofre noget væsentligt fra sin egen pengepung på at hjælpe andre. Nej, når man er socialist, viser man samfundssind og solidaritet på alle andres bekostning end netop sin egen.

Dette forslag går jo væsentligst ud på at skabe en tvangsfuldbyrdslemulighed, hvis en ejer ikke sætter en vedligeholdelse i gang, som der i mange tilfælde på grund af den boligpolitik, som SF også ønsker ført, ikke er penge til, og det er selvfølgelig at føje spot til skade. Men det er naturligvis også et karakteristisk træk ved socialisme for smed at rette bager.

I øvrigt finder jeg et sådant forslag ubehageligt i betragtning af det omfang, de offentlige myndigheder inden for mange områder konsekvent og ansvarsfrit kan overtræde landets lovgivning i, og jeg skal blot nævne et enkelt eksempel på det, men der kan anføres utrolig mange.

Det er ved bekendtgørelse fastsat, at primærkommunerne inden den 1. oktober 1976 skulle have udarbejdet spildevandsplaner, men det er de færreste, der har opfyldt dette krav, og der er mig bekendt fortsat kommuner, der ikke har opfyldt det, selv 4 1/2 år efter udløbet af den fastsatte tidsfrist i bekendtgørelsen. Så længe de offentlige myndigheder uden videre – det er jo det, der er tale om – men måske med en beskeden næse i ny og næ kan overtræde vore love, kan jeg ikke se, at der er nogen som helst rimelighed i moralsk eller på anden måde at stramme